

Konsekvence názoru opačného byla by, že řízení proti vydražiteli se provede jen k vůli exekuci, což nemělo by smyslu; ustanovení zákona (§ 154. odst. 2. ex. ř.), že když povolení opětne dražby nabude právní moci, pozbude první dražba účinnosti (jen proti vydražiteli), lze rovněž užití jen tenkrát, když věc pravidelně se odbývá, to obzvláště proto, že opětne dražba není exekucí proti obmeškalému vydražiteli, nýbrž jen jednáním, kterýmž se k platnosti přivádí okolnost ta, že si ponecháno bylo, nemovitost jinému prodati; co však si jen bylo ponecháno, nemusí se skutečně provésti.

Dovolací rekurs A. G. nejvyšší soud zamítnul.

D ů v o d y :

Byť i dle §. 154. ex. ř. netoliko vymah. věřitel, nýbrž i kterýkoliv věřitel s pohledávkou na usedlosti zástavním právem zajištěný opětne dražbu žádati oprávněn byl, nelze přece ustanovení tomuto rozuměti tak, jakoby takový věřitel opětne dražbu z té příčiny navrhnouti byl oprávněn, poněvadž vydražitel jinému věřiteli svých dražebními podmínkami uložených povinností řádně nedodržel, a to již dokonce ne proti vůli tohoto jiného věřitele.

Že by vývody potíraného usnesení stran nároků dovolávajícího se rekurenta nebyly správnými, týž netvrdil.

Dle toho nemůže odpor jeho proti nazpětvzetí návrhu vymah. věřitele, odůvodněný tím, že prý očekává od nové opětne dražby většího výdražku, a tudíž ani jeho stížnost do potíraného usnesení stolice rekursní uznána býti oprávněnou.

Dle náhledu v dovolacím rekursu hájeného, že právoplatné povolení opětne dražby na žádný pád více zrušeno býti nemůže, musela by i v případě tom, že vydražitel, byť i teprve po právoplatnosti povolení opětne dražby povinností svým skutečně úplně vyhověl, a veškerí účastníci následkem toho se zastavením řízení dražebního svůj souhlas projeví, nicméně přece a to i tenkrát opětne dražba se provésti, kdyby pravděpodobným bylo, že věřitelé tím přijdou ku škodě, což přec ale nemohlo býti úmyslem zákona.

(Rozh. ze dne 31. května 1904, č. 7832.)

—bl—

K výkladu § 209. ex. ř.

Při roku rozvrhovém přihlásil věřitel S. písemnou přihláškou svou pohledávku na nejv. podání a připojil »a navrhuji použití §. 222. ex. ř. při všech závadách simultanních.«

První soudce nevzal na návrh »použití §. 222. ex. ř.« zřetele, protože přítomný zástupce věřitele A., jehož pohledávka vážla si-

multanně na neprodané nemovitosti, žádal plné zaplacení z nejvyššího podání za prodanou nemovitost a nesouhlasil s příkázáním poměrné části dle §. 222. odst. 4. ex. ř. Nárok náhradní věřitele S. soudce prvý nezjistil, ježto uvedený dodatek nepovažoval za návrh k tomu směřující a měl ho za neurčitý.

Rekursu S. dal rekursní soud místo a nařídil I. soudci vypočtení náhradního nároku S. na neprodanou nemovitost

s o d ů v o d n ě n í m,

že návrh na použití §. 222. ex. ř. všeobecně učiněný stačí a ježto tím, že A. dostal celou pohledávku z nejv. podání, jest S. zkrácen a dán je případ náhradního nároku.

Vlastník usedlosti simultanně za dluh A. zavazené a neprodané X. podal rekurs proti usnesení II. stolice, ale ten byl nejv. soudem zamítnut z toho

d ů v o d u,

že vlastník sim. zavazené, neprodané nemovitosti nepatří k osobám dle §. 209. ex. ř. oprávněným k rekursu, nejsou dle onoho místa zákonného účastněn na řízení exekučním. (Nález nejv. s. ze dne 19. července 1905, č. 11432.)

Jinak nález uveřejněný ve sbírce min. č. 295 ze dne 28. srpna 1900, č. 11.774.

Čížek.

Dovolateli nelze povolití prozatímního opatření k zabezpečení procesních útrat složením jich k soudu.

E. H., jenž ve svém u zemského soudu v B. zahájeném sporu s M. V. v obou nižších stolicích se žalobou odmrštěn a k náhradě útrat obnosem 340 K 84 h odsouzen byl, podal odvolání a zároveň u soudu okresního v B. žádost za povolení prozatímního opatření složením řečených procesních útrat k soudu za účelem zabezpečení nároku na jich vrácení pro případ, že by soud nejvyšší jeho odvolání vyhověl.

Okr. soud žádosti té vyhověl oproti kauci 50 K s tím, že prozatímní opatření platiti má až do doručení rozsudku nejvyššího soudu, nejdéle do 1. května 1905 a to tím způsobem, že povolil

a) soudní obstavku ohledně nároku M. V-ové na vydání obnosu 340 K 84 h jí příslušícího, oproti depositivnímu úřadu následkem složení obnosu toho k soudu,

b) soudní uschování a uložení obnosu toho, když by při zabavení M. V-ovou vymoženém soudnímu vykonateli vydán byl.